

[Rager.]

igennem, det, de kræver. Det er nemlig vor Opgave her at søge at afveje de enkeltes Krav under Hensyn til det heles Vel. Hvis vi gør det, saa tjener vi nemlig ogsaa i Længden Helheden, men hvis vi begyndte at give alt for meget efter for de enkelte og opfylde deres Krav fuldt ud, saa vilde det gaa meget galt.

Jeg kan her henvise til, at nu stod i Dag det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og mindedes den snart afdøde Krisehjælp til Landbruget, og det var i Virkeligheden, som om der var en lille Smule Vemod hos det ærede Medlem nu, da denne „Slikkepind“ forsvandt — for det var jo en „Slikkepind“ den Gang! Se, deraf kan det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen lære; det var ingenting, man den Gang gav Landbruget, det var en „Slikkepind“, men naar det svinder bort, ja, saa antager det rigtignok ganske andre Dimensioner, for saa har man mærket, at det var noget alligevel! Og akkurat saaledes er det med dette Forslag her. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen bør ikke kaste det til Side, men bør sige: Ja vel, det er ikke alt, hvad jeg kunde ønske, men jeg indrømmer, at ogsaa dette sammen med det øvrige, der er bygget op, er noget — og naar det ærede Medlem saa regner det ud, maa han bruge noget rigtigere Tal, men det er en helt anden Historie, som jeg ikke skal komme ind paa nu.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Det ærede Medlem Hr. Rager rørte i sin Tale nu ved et af de Spørgsmaal, der maa ligge os alle allervarmest paa Sinde, Spørgsmaalet om, hvorledes det skal gaa den Ungdom, der efter Arbejdslorets Udløb maa begynde Arbejdsløshedsperioden, og det ærede Medlem vilde gerne fremstille det, som om de højtærede Regeringspartier her indtog en mere forstaaende Stilling, end vi fra konservativ Side har indtaget, idet det ærede Medlem knyttede sine Bemærkninger om Spørgsmaalet om Fattighjælpens Virkninger sammen med Spørgsmaalet om de unges Arbejdsløshed. Heroverfor vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det, det drejer sig om her, er mindre Formen for Understøttelse end Spørgsmaalet om, hvorledes det skal blive muligt at give denne Ungdom Arbejde, og med saadanne Lovforslag som det, vi her behandler, tror jeg, at Situationen i den Henseende vil være lige ulykkelig for

den arbejdsløse Ungdom. Det er derfor med fuld Berettigelse, at vi fra konservativ Side i Forbindelse med det Problem, som vi behandler i Dag, har ønsket, at Regeringen skulde gøre Rede for, hvilke Planer den har med Hensyn til Fremskaffelse af Arbejde, og vi har ved Fremsettelsen af dette Krav ikke mindst tænkt paa den Ungdom, hvis Fremtidsskæbne maa ligge os alle i denne Sal saa varmt paa Sinde.

Gregersen: Den højtærede Socialminister bemærkede overfor mig, at han ikke ønskede at komme ind paa en principiel Drøftelse af Grundskyld. Nej, naturligvis ikke. Det er jo den højtærede Socialministers specielle Opgave at lappe paa det gamle Samfund, ikke at drøfte, hvordan vi skal komme til et nyt. Der var en Gang i Socialdemokratiets Ungdom, da de drømte om et lykkeligere Samfund, men det er meget længe siden, ... (*Hans Nielsen:* Det gør vi endnu. *Aksel Larsen:* Ja, men nu er det Jer et Mareridt) ... og det er det, vi har bebrejdet Socialdemokratiet, og det gør vi fremdeles, at de synes at lægge sig til Hvile paa en Understøttelsespolitik, men en Drøftelse af, hvordan man bliver fri for denne Understøttelsespolitik, hvordan man kommer til et normalt Samfund, hvor enhver kan faa Arbejde og faa Udbyttet af sit Arbejde, det ønsker de ikke at optage en Drøftelse af.

Der staar paa Socialdemokratiets Program saavel som paa de Radikales, at vi skal have Grundskyld og Frihandel. Men man behøver ikke at nære den Frygt, som den højtærede Socialminister nærede, at naar man ser dem paa en Talerstol, skulde de ogsaa give sig til at tale om det; nej, det staar paa Programmet, og der lader man det staa, og mere gør man ikke ud af det.

Dernæst maa jeg sige til den højtærede Socialminister, at jeg har aldeles ikke talt om Grundskyld, jeg har overhovedet ikke nævnt det Ord. Det vil den højtærede Socialminister se, naar Fortrykket kommer. Her har den højtærede Socialminister taget Forskud paa det, han ventede vilde komme, naar der viste sig en Retsstatsmand paa Talerstolen; men man kan vel vente at polemisere mod det, indtil jeg en Gang fremdrager det, og det bliver der vel nok Lejlighed til.

I øvrigt kan jeg, hvad angaar Begrebet „Forskud“, henholde mig til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Forklaring, at vel staar der noget om Forskud, men vi kender jo godt, hvordan det gaar til med Forskud: de kommer altid bagud, naar de kommer fra Staten til Kommunerne.